

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพของสังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ซึ่งเป็นผลจากการนำความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาประเทศทางด้านวัตถุ ไม่ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาทางด้านจิตใจด้วย จึงทำให้เกิดปัญหาความย่อหย่อนของคุณธรรมจริยธรรมในสังคม เกิดความนิยมด้านวัตถุมากกว่าจิตใจ มีการประพฤติปฏิบัติที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ขาดคุณธรรมจริยธรรม เกิดการเอารัดเอาเปรียบ ขาดการพัฒนาจิตใจอย่างเป็นระเบียบ ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเหตุทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม และจะเป็นผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

การพัฒนาจิตใจก็ยังคงถูกระทบจากปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาเรื่องการกระจายรายได้ของประชากร ความยากจนของคนในชนบท ปัญหาการว่างงาน ปัญหาความแออัดในเขตเมือง ฯลฯ ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดปัญหาด้านจริยธรรมของสังคมแทบทั้งสิ้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2527 : 2) ในสภาพสังคมปัจจุบันนี้สถาบันที่เคยรับผิดชอบด้านศีลธรรมจริยธรรม คือ วัดและครอบครัวได้ให้ความสนใจเอาใจใส่ในการอบรมสั่งสอนเด็ก และประชาชนน้อยลง และผลกระทบในเรื่องนี้ให้กับโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษามากยิ่งขึ้น

รัฐบาลจึงให้ความสำคัญในเรื่องจริยธรรมและส่งเสริมจริยศึกษา โดยมีการปรับปรุงหลักสูตรกระบวนการเรียน การสอนและการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างเสริมจริยธรรมในระดับก่อนประถมศึกษา ทั้งกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 ด้วย (สุทธศรี วงศ์สมาน 2528 : 30)

การจัดจริยศึกษา หรือการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างเสริมให้เด็กมีบุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยที่ดีงาม ประพฤติตนให้สอดคล้องกับมาตรฐานความถูกต้องดีงามของสังคม เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ ตามแผน

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ซึ่งมีความมุ่งหมายเน้นในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของบุคคล เพื่อสร้างคุณภาพของพลเมือง และเป็นการจัดตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาด้านจริยธรรมของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2527 : 3) อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาด้านจริยศึกษาดังกล่าวให้แก่เยาวชนยังไม่สามารถที่จะทำให้เยาวชนมีจริยธรรมทุก ๆ ด้าน และประสบความสำเร็จน้อย สาเหตุหนึ่งเ็นมาจากการให้การศึกษาด้านจริยธรรมยังไม่เพียงพอ และไม่ถูกต้องในแง่การเรียนการสอน การฝึกอบรม ปัญหาสำคัญในการสอนจริยศึกษาในปัจจุบัน ก็คือปัญหาที่เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนลักษณะที่ต้องการปลูกฝัง (โกศล มีคุณ 2524 : 2) ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีความสำคัญเร่งด่วนในระดับสูงที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพราะเกี่ยวข้องกับเด็กที่กำลังจะเติบโต เป็นพลเมืองของประเทศ

เด็กในช่วงปฐมวัยถือว่าเป็นช่วงที่สำคัญมาก เพราะหากได้มีการพัฒนาจิตใจของเด็กในวัยนี้แล้วก็นับว่า เป็นการวางพื้นฐานในการพัฒนาจริยธรรมด้วย เพราะอยู่ในวัยระยะเริ่มต้นที่จะเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมรวมทั้งกฎเกณฑ์ทางจริยธรรมด้วย เด็กวัยนี้จึงเปรียบเสมือนผ้าขาวที่บุคคลรอบข้างจะนำกฎเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติมาปลูกฝังให้ ซึ่งกฎเกณฑ์และแนวทางประพฤติกฎปฏิบัติจะเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาจริยธรรมของเด็กในวัยนี้ให้สูงขึ้น (ธีระพร อุวรรณโณ 2526 : 3) ซึ่งจะส่งผลสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของรัฐที่มุ่งให้เด็กมีความเจริญงอกงามทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ในสังคม

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องในการพัฒนาจริยศึกษาของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง สื่อมวลชน และสิ่งแวดล้อม เด็กในวัยนี้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่จำกัด ส่วนใหญ่อยู่ที่บ้าน และโรงเรียน ผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดเมื่ออยู่ที่บ้านก็คือ ผู้ปกครอง เมื่อเด็กมาโรงเรียนครูก็มีบทบาทที่จะเอาใจใส่ดูแลคอยควบคุมแนะนำให้มีระเบียบวินัย ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่พึงปรารถนา เด็กก็จะยึดถือเอาใจใส่และปฏิบัติตามจนเป็นนิสัยติดตัวตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ 2527 : 11) การพัฒนาจริยศึกษาในระยะที่ผ่านมาในระดับปฐมวัย เน้นความสำคัญของการสร้างเสริมจริยธรรมค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับเนื้อหาอื่น เช่น ในแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก ได้จัดการสร้างเสริมจริยธรรมไว้ในหมวดสร้างเสริมลักษณะนิสัย และแนวการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1 - 2 พุทธศักราช 2522 ก็ได้สอดแทรกจริยธรรมในเนื้อหาวิชา เนื้อหาด้านจริยธรรมมีน้ำหนักค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับเนื้อหาวิชาทั้งหมด (ธีระพร อุวรรณโณ 2526 : 4) จะเห็นได้ว่า ในระดับปฐมวัยนั้นไม่มีการจัดทำเป็นหลักสูตรเหมือนกับระดับ

ประถมศึกษา แต่เป็นการจัดในรูปของ "แนวหรือแผนการจัดประสบการณ์" จึงมีผลทำให้ไม่มีรูปแบบที่แน่นอนในการพัฒนาจริยธรรมในระดับปฐมวัย

จากเหตุผลดังกล่าว การพัฒนาจริยธรรมในระดับปฐมวัย ยังไม่มีรูปแบบที่แน่นอน จึงมีปัญหาทำให้ครูไม่ทราบว่าลักษณะนิสัยและจริยธรรมที่พึงประสงค์ซึ่งควรปลูกฝังให้กับเด็กนั้นมีอะไรบ้าง ตลอดจนไม่ทราบถึงวิธีการ เทคนิคที่จะสอดแทรกสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ให้แก่เด็ก

จากเหตุผลดังกล่าว เน้นให้ครูควรตระหนักถึงการหาวิธีการต่าง ๆ มาสอน เพื่อให้ นักเรียนเป็นผู้มีจริยธรรมอย่างสมบูรณ์และถูกต้อง ได้มีนักการศึกษาและผู้รู้หลายท่านเสนอจุดประสงค์และแนวทางในการสอนจริยธรรมไว้ดังนี้

โคล เบิร์ก (Kohlberg 1970 : 58) กล่าวว่า การอบรมสั่งสอนเด็ก เพื่อให้มีคุณธรรมและจริยธรรม เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การควบคุมตนเอง ความยุติธรรมทำได้โดยการสอนให้เด็กมีหลักในการตัดสินใจทางจริยธรรมที่ถูกต้อง เพราะหลักจริยธรรมเป็นหลักที่ใช้ในการแก้ปัญหาขัดแย้งทางจริยธรรมระหว่างบุคคล เป็นกฎหรือแนวทาง เป็นเหตุผลสำหรับการตัดสินใจในการประพฤติปฏิบัติ

พระราชวรมณี (2528 : 30) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนจริยธรรม โดยให้พิจารณาว่าจริยธรรมนั้น เกิดทางกาย คือการฝึกหัด เกิดจากแรงเร้าในเรื่องอุดมคติ สิ่งประทับใจในเรื่องต่าง ๆ เกิดจาก ความรู้ ความเข้าใจ คือ การมองเห็นความจริงของสิ่งทั้งหลาย การเกิดจริยธรรมจึงต้องเกิดทั้งสามด้าน ดังนั้นการปลูกฝังจริยธรรมให้เกิดขึ้นกับเด็กจึงต้องมีองค์ประกอบหลายด้านสัมพันธ์กัน โดยผ่านกระบวนการอบรมสั่งสอนจนเกิด เป็นความรู้ ความเข้าใจถึงระดับการสร้างความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์ได้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ครูต้องใช้ควบคู่กับการย่วยให้นักเรียนนำไปปฏิบัติจริง การเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหนึ่ง ๆ อย่างเดียวไม่เพียงพอ ครูต้องสอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจจนเกิด เป็นความคิดรวบยอด (Concept) ซึ่งหมายถึงความคิดที่สามารถ เข้าใจถึงแก่นแท้ของหลักการประพจน์และความสำคัญในสิ่งที่ตั้งถาม เพื่อจะได้นำสิ่งนี้ไป เป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง และก่อให้เกิดเจตคติที่ดี อันจะนำไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ (สมพงษ์ จิตระดับ 2525 : 1)

ทราเวอร์ (Traver, 1967 : 42) นักจิตวิทยาได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ

เรียนการสอนที่ให้เกิดมโนทัศน์ กล่าวคือ ผู้เรียนจะเกิดมโนทัศน์ได้นั้นขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครู ครูจึงควรที่จะศึกษาเทคนิควิธีการ และกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่จะสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็ก

อำไพ สุจริตกุล และคณะ (2527 : 13) ได้เสนอเทคนิคที่จะประยุกต์ใช้ในการ สอดแทรกจริยธรรมไว้ดังนี้

1. การใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
2. การได้วาทีธรรมะ
3. การใช้สถานการณ์จำลอง
4. การสร้างและการใช้หุ่นแบบต่าง ๆ
5. การสร้างสื่อจากวัสดุหาง่าย
6. การใช้เกมและการละเล่น เสริมคุณธรรม
7. การเล่านิทานประกอบสื่อและการเรียงความปากเปล่า
8. การใช้บทบาทสมมติและกรณีตัวอย่าง
9. การแต่งเพลง และการใช้เพลงประกอบการสอน
10. การประชุมกลุ่มแบบต่าง ๆ

จากเทคนิคการสอดแทรกจริยธรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้เรียนจะเกิดมโนทัศน์ทาง จริยธรรมได้นั้นขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครู ซึ่งในแผนการจัดประสบการณ์ชั้น เด็ก เล็กและแนวการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลมีที่ 1 - 2 ได้กำหนดให้นิทานและ เกม เป็นกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สำคัญของนักเรียนอนุบาล วิธีการสอนจริยธรรมโดยใช้นิทานและ เกม นั้น เป็นวิธีการที่จะสร้าง เสริมและสอดแทรกจริยธรรมแก่นักเรียนอนุบาลให้เกิดความรู้ ความ เข้าใจจนถึงระดับสร้าง มโนทัศน์ทางจริยธรรมได้ ครูอนุบาลยังมีความ เข้าใจไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับวิธีการใช้นิทานและ เกม กล่าวคือ เข้าใจว่านิทานและ เกม เป็นกิจกรรม เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เท่านั้น ไม่ได้ใช้ เป็นสื่อการสอนทางด้านจริยธรรมให้นักเรียนอนุบาลอย่างถูกต้อง เหมาะสม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษามโนทัศน์ทางจริยธรรม โดยใช้นิทานและ เกม เพื่อศึกษาว่าวิธีการใดที่จะให้ผลต่อการเกิดมโนทัศน์ทางจริยธรรมสูงกว่ากัน ผลที่ได้จะเป็นแนวทางสำหรับครู และผู้เกี่ยวข้องในการ เลือกใช้นิทานและ เกม ในการสอนจริยธรรมแก่นักเรียนอนุบาลจนสามารถเกิดมโนทัศน์ทางจริยธรรมได้ดีและตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษามโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานและ เกม
2. เพื่อศึกษา เปรียบ เทียบมโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานและ เกม
3. เพื่อศึกษา เปรียบ เทียบความคงทนในการ เรียนมโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานและ เกม

สมมติฐานของการวิจัย

วิธีการสอนจริยธรรมโดยใช้นิทานและ เกม นั้น เป็นทั้ง เทคนิคและวิธีการที่จะสร้าง เสริม และสอดแทรกจริยธรรมที่จะ เรียนรู้ เกิดความคิดความ เข้าใจได้อย่างดี (อำไพ สุจริตกุลและคณะ 2527 : 13)

กิติยวดี บุญชื่อ (2527 : 26) ได้กล่าวว่า การสอนคุณธรรมหรือจริยธรรมผ่าน นิทานเป็นวิธีการที่จะแทรกความคิด ค่านิยมอันดีงามเข้าไปสู่จิตใจ เด็ก ทั้งยังช่วยให้เด็กรู้จัก วิเคราะห์ วิจารณ์ เข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างดี โดยเฉพาะนิทานที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณและ โทษของการกระทำ โดยส่งผ่านตัวละครของเรื่องสู่เด็ก

พูนสุข บุญยสวัสดิ์ (2527 : 80) ได้กล่าวว่า เกม เป็นทั้งกิจกรรมและวิธีการที่จะ สร้างประสบการณ์ให้ผู้เล่นได้ เรียนรู้ รับรู้ เกิดความคิดความ เข้าใจและปรับตัว เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ขณะที่เด็ก เล่นเกม นั้น เด็กมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้ปรับตัว เข้ากับ เพื่อน ทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เล่นมีความ เจริญทางจิตใจโดยปลูกฝังให้มีจริยธรรมอันจำเป็นแก่การ เป็นพลเมืองดีอีกด้วย

การสอนจริยธรรมโดยใช้นิทาน เป็นทั้งวิธีการและสื่อที่สำคัญอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ นักเรียนอนุบาลที่จะช่วยสร้าง เสริมความงอกงามทางสังคม สามารถพัฒนาจริยธรรมของ เด็ก สามารถสอดแทรกคคิธรรมสอน เด็ก นิทานยังเป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจของนักเรียนอนุบาลที่ครูอนุบาลจะแทรกความคิดและความ เข้าใจอันดีงามของจริยธรรมให้แก่ นักเรียนอนุบาล ได้อย่างดี

การสอนจริยธรรมโดยใช้เกมนั้น เป็นทั้งกิจกรรมและ เทคนิควิธีการที่เหมาะสมกับวัย ของนักเรียนอนุบาล ซึ่งนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการ เล่นของเด็กวัยนี้ว่าเป็น การเรียนรู้อย่างหนึ่งของเด็ก เกมนี้ เป็นการ เสนออย่างหนึ่งที่มีส่วนช่วยฝึกรวมให้เด็ก จริยธรรมอันดีที่เด็กจะปรับตัวให้ เข้ากับเพื่อน อยู่ในระเบียบกติกาที่ตกลงกันไว้ของกลุ่มเพื่อน

ตามที่กล่าวมาแล้ว การสอนจริยธรรมให้แก่เด็กต้องมีเทคนิค วิธีการที่เด็กได้เรียนรู้ จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ จนเกิดเป็นมโนทัศน์ได้นี้ ทราเวอร์ (Traver 1967 : 42) นักจิตวิทยาศึกษามีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนมโนทัศน์ ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะ เกิดการเรียนรู้มโนทัศน์นั้นขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครูนั้นคือ วิธีการสอนที่ต่างกันจะทำให้การ เรียนรู้ต่างกัน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า "มโนทัศน์ทางจริยธรรมของ นักเรียนอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทาน และที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมแตกต่างกัน"

ขอบเขตของการวิจัย

1. การสอนจากแผนการสอนจริยธรรมนักเรียนอนุบาลโดยใช้นิทานและ เกมในการ วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นเฉพาะจริยธรรม 6 เรื่อง คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความมี ระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี และความเมตตากรุณา แผนการสอนจริยธรรม มี 2 ชุด คือ ชุดการใช้นิทาน และชุดการใช้เกม ซึ่งมีแผนการสอนจริยธรรม เรื่องละ 3 แผน รวมแผนการสอนชุดการใช้นิทาน 18 แผน และชุดการใช้เกม 18 แผน ใช้เวลาการสอนรวม 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 แผน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 มีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนอนุบาลศรีบำรุง อำเภอมือง จังหวัดยะลา นักเรียนที่ใช้ในการทดลองมี 2 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการทำแบบวัดมโนทัศน์ทางจริยธรรมจากนักเรียน อนุบาลชั้นปีที่ 2 ทั้งหมดจำนวน 70 คน

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. ระยะเวลาการทดลองมโนทัศน์ทางจริยธรรมโดยใช้นิทานและ เกม เป็นระยะเวลา

6 ลับค่านั้น สามารถทำให้นักเรียนอนุบาล เกิดการเรียนรู้ในทัศนทางจริยธรรมได้ทั้ง 6 เรื่อง คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี และความเมตตา กรุณา

2. ตัวผู้สอนมิได้ เป็นตัวแปรที่ทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อน เนื่องจากผู้วิจัย เป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่ม ได้พยายามสอนอย่างเต็มความสามารถและโดยปราศจากความลำเอียงใด ๆ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. บในทัศนทางจริยธรรม หมายถึง ความคิด ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม อันพึงปฏิบัติต่อตนเองต่อผู้อื่น และต่อสังคม โดยประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ควรกระทำ เว้นสิ่งที่ควรเว้น ซึ่งเกิดจากการรับรู้และสรุปตามความเข้าใจของแต่ละคน

2. นักเรียนอนุบาล หมายถึง นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายของปีการศึกษา 2530 โรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดยะลา

3. การสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้อาศัยกระบวนการเรียนการสอน เพื่อสร้างบในทัศนทางจริยธรรมของ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2527 : 50-55) และหลักการเลือกนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ตลอดจนหลักการสอน เกมนันทนาการทางพลศึกษา เป็นแนวคิดพื้นฐาน

4. นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่ได้แต่งขึ้นหรือเล่าสืบต่อกันมาเพื่อให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลินและมุ่งที่สนองความต้องการทางด้านจิตใจ สร้างเสริมเพิ่มพูนประสบการณ์ช่วยให้เด็กปรับตัว ทั้งยังสอดแทรกจริยธรรมที่พึงประสงค์ในเนื้อเรื่อง เพื่อให้เรียนรู้ถึงหลักจริยธรรมได้ 6 เรื่อง คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี และความเมตตา กรุณา

5. เกม หมายถึง การเล่นที่มีกติกา มีกฎเกณฑ์ มีการแข่งขัน แพ้ชนะกัน เป็นเกมที่ช่วยฝึกให้ความร่วมมือ ช่วยให้เด็กมีระเบียบวินัย เคารพกฎเกณฑ์ รู้แพ้รู้ชนะที่จะเป็นการเตรียมเด็กให้ปรับตัวในสังคมได้ดี และสอดแทรกจริยธรรมที่พึงประสงค์ในการเล่น เกม ซึ่งเกมนี้

ได้จากการนำเอาการละเล่นพื้นเมืองของไทย มาแก้ไขดัดแปลงให้เป็นเกมที่ฝึกศึกษามีกฎเกณฑ์ มีการแข่งขันแข่งขัน เพื่อให้เรียนรู้ถึงหลักจริยธรรมได้ 6 เรื่อง คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี และความเมตตากรุณา

6. ความคงทนในการเรียน หมายถึง ผลการเปรียบเทียบผลการสอบแบบวัดมโนทัศน์ทางจริยธรรม หลังการสอนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 โดยเว้นช่วงการสอบให้ห่างกัน 2 สัปดาห์ ถ้าผลการเปรียบเทียบไม่แตกต่างกันถือว่า มีความคงทนในการเรียน และการเปรียบเทียบแตกต่างกันถือว่าไม่มีความคงทนในการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการสอนจริยธรรมให้แก่เด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานและ เกมอย่างละ 18 แผน
2. เป็นตัวอย่างให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับปฐมวัย ได้พิจารณา นำสื่อและวิธีการต่าง ๆ ไปใช้สร้างเสริมจริยธรรมให้แก่เด็กเรียนอนุบาลได้อย่างเหมาะสม
3. เป็นแนวทางในการสร้างมโนทัศน์ทางจริยธรรมที่เหมาะสมให้แก่เด็กเรียนอนุบาล ซึ่งเป็นการปูพื้นฐานและพัฒนาจิตใจได้อย่างดี รวมทั้ง เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาจริยธรรมให้แก่เด็กเรียนอนุบาลด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย